

Pavel Tulajev

Pavel Vladimirovič Tulajev je vědec, spisovatel a šéfredaktor ruského mezinárodního magazínu *Athenaeum*. Je rovněž také viceprezidentem moskevské pobočky mezinárodního intelektuálního hnutí Synergies européennes a členem Slovanského výboru.

Jsme vždy připraveni na pozitivní a konstruktivní spolupráci v rámci dnešních zákonů a politické korektnosti, jež nezničí odvážné myšlení a skutečnou akci.

DP: V České republice je nedostatek informací o ruském nacionálním hnutí, mohl byste nám stručně popsat jeho historii od roku 1991? Působily nějaké organizace (nebo jednotlivci) i za dob SSSR?

PT: V prvé řadě bych vám chtěl poděkovat za váš projevený zájem o ruský magazín Atheaneum a o mé práce všeobecně. Jsme rádi, že můžeme spolupracovat se zástupci hnutí Nové pravice v České republice, neboť vaši zemi pokládáme za jednu z klíčových sil ve střední Evropě.

Čechy vždy hrály vůdčí roli v panslavistických hnutích. Ve své knihovně mám díla předních českých vědců a myslitelů, jenž ovlivnili moderní evropské myšlení, jako například P. Šafařík, F. Dvorník a L. Niederle, rovněž vlastním skvělou sbírku děl Alfonse Muchy.

Co se týče ruského nacionálního hnutí, není pravdou, že by počalo fungovat v roce 1991, neboť tato událost nebyla ničím jiným než politickým pučem. I v sovětské éře v Rusku existovala prominentní nacionalistická hnutí, jako například ortodoxní církev, národně-vlastenecké společnosti, rusofilské umělecké skupiny, atd. Pohanské hnutí, jehož jsem představitelem, se začalo zabývat díly ruských folkloristů a slavistů 19. a 20. století, jako například A. Afanasjeva, A. Fomintsyna a B. Rybakova a dalších. V současnosti byl tento ruský pohanský směr rozšířen o árijská (védská) učení obsažená v posvátných textech a žijících tradicích.

Dnes funguje mnoho nacionalistických a vlasteneckých skupin, pohybujících se v různých částech ideologického spektra. Vrcholem politické aktivity byla polovina 90. let, ale po Putinově nástupu k moci stát převzal některé naše hlavní ideje a hesla, a aktivita nacionalistů se utlumila, následkem čehož organizace jako Pamjať (radikálně-ortodoxní), Ruská národní jednota – RNE

(nacionálně-socialistická), Národní vlastenecká strana – NNP (ruští nacionalističtí radikálové), Nacionálně bolševická strana – NBP (nacionálně-bolševická) a mnohé další, jsou již minulostí.

Z organizací, jež jsou aktivní dnes, bych jmenoval NDPR (Národně demokratická strana Ruska vedená A. Sevastjanovem), DPNI (Hnutí proti ilegálním přistěhovalcům vedené Alexandrem Bělovem), Velké Rusko (vedené Dmitrijem Rogosinem a Andrejem Savelievem).

Dále pak tzv. Ruský pochod každoročně pořádaný 4. listopadu, na kterém se vždy shromáždí více než 10 tisíc našich přívrženců v různých městech a maloměstech Ruska, může posloužit coby příklad našich současných aktivit.

DP: Vaše žena (Galyna Lozko) je jednou z vůdčích osobností pohanského hnutí na Ukrajině. Probíhá v současné době ve slovanských zemích nějaká „pohanská renesance“? Která slovanská pohanská hnutí jsou nejvýznamější?

Ano, Galyna Lozko (Zoreslava) je vskutku nejprominentnější vůdčí osobností pohanství na Ukrajině. Je výjimečnou etnografkou (PhD), autorkou mnoha důležitých děl, včetně publikace *Europe Awaken* (Probuzená Evropa) – věnující se evropské pohanské renesanci. Kromě toho založila a registrovala na oficiální úrovni Pohanskou unii Ukrajiny (Rodnovery) vydávající magazín *Svarog* v Kyjevě.

Spolu se svojí ženou jsem založil panslavistickou organizaci nesoucí název Rodovoje Slavyanskoje Vetche, na jejímž fungování se podílí vůdčí osobnosti pohanských hnutí a pohanští „kněží“ z Ruska, Ukrajiny, Polska, Běloruska, Srbska, Bulharska a dalších slovanských zemí. Doporučuji vám si o něm přečíst něco více na našem multijazykovém portále www.ateney.ru nebo v našich novinách *Slava!*

DP: Udržujete nějaké kontakty i s organizacemi, ktere se věnují germánsko-nordickému, keltskému nebo řecko-římskému odkazu?

Ano, samozřejmě. Jmenoval bych predevším Světový kongres etnických náboženství (WCER) vedený Jonasem Trikunasem, vynikajícím objevitelem litevských lidových tradic. Rovněž máme příme spojení na organizace a magazíny, z nichž mohu jmenovat

Message (Druidové Francie), *Nordische Zeitung* (Německo), *Toporzel* (Polsko), *Svevlad* (Srbsko), *ARMA* (Řecko), *Tierra y Pueblo* (Španělsko), *Dulo Society* (Bulharsko), *Mesogaia Sarmatia* (Ukrajina) a mnoho dalších.

DP: Navrhujete nahradit Fayeho vizi Eurosibiře vizí Euro-Ruska, nahrazením sibiřského prostoru prostorem Běloruska a Ukrajiny. Kdo bude strategickým partnerem Euro-Ruska v budoucí Panevropě a jakou úlohu budou podle vás hrát v tomto novém kontinentálním bloku země střední Evropy?

Nejprve je třeba si uvědomit, že Guillaume Faye hovoří o futuristickém projektu, jenž nabyl konkrétnějších obrysů poté, co na naše pozvání navštívil Rusko. Výsledkem bylo, že jsem jej přesvědčil, že pojem Euro-Rusko je v etnopolitické sféře přesnějším, neboť Rusko je historickým subjektem a Sibiř jen geografickou oblastí.

Rusko je pro nás přirozeně srdcem celého kontinentu, tak jako tak ovšem projekt Euro-Ruska předpokládá polycentrický systém, v němž každá země včetně České republiky bude v nové panevropské geopolitické struktuře rovnocenným partnerem. Myslím tím Euro-Rusko, nikoli „Spojenou Evropu“, neboť Rusko má ve světě svůj vlastní osud a poslání.

Pro možné budoucí partnerství bude nejdůležitější sdílení hierarchie hodnot, jako kupříkladu národ (ethnos), super-ethnos (rodina národů), rasa (etnicky příbuzné národy) a bílá civilizace (ať již bude brána v evropském nebo post-evropském smyslu).

DP: Jaký je váš názor na Spojené státy a jejích bělošská nacionalistická hnuti? Není současný hysterický antiamerikanismus (prosazovaný především krajní levicí) překážkou evropsko-americké nacionalistické spolupráce?

Vždy jsem rozlišoval mezi moderní predátorskou politikou USA (coby izraelského spojence) a Američany jako takovými, mezi nimiž máme své kamarády ve zbrani z řad bělošského nacionalistického hnutí. Když jsem na začátku devadesátých let přednášel na jedné z amerických univerzit, osobně jsem si ověřil správnost tohoto postoje.

Ne všichni ruští nacionalisté, zejména z okruhu radikální ultrapravice, sdílejí tuto „anti-Yankee“ hysterii vyprovokovavanou

stoupenci levice a tzv. „eurasianisty“. Rusko má tradičně s Amerikou dobré vztahy a hodlá dále rozvíjet tohle geopolitické spojenectví, speciálně na Dálném východě a v Pacifiku, kde Čína představuje hlavního rivala USA i Ruska. Ovšem samozřejmě tím není narušena naše proevropská strategie, jelikož jsme s Evropou spojeni historickými a genetickými svazky.

DP: Jaký je váš názor na snahu Spojených států o přijetí Turecka do Evropské unie? Je tato snaha součástí širší strategie USA – jeho podpory pronikání islámu do Evropy? Jaký bude mít podle vás vývoj islamizace Evropy?

Souhlasíme s názorem, že svazek USA-NATO používá Turecko coby beranidlo proti evropskému společenství. USA sází na radikální islámské organizace se stejným účelem. Jsou takzvanymi kontrafaktory, které vytvářejí umělé lokální kontrolované konflikty. Islamizace Evropy je realitou a velmi vážnou hrozbou.

Jako odpověď Rusko navrhuje svou vlastní strategii proti islámskému extremismu, jež se zaměřuje na neutralizaci tureckých spojenců, konkrétně wahhábistů a albánských extrémistů, zároveň se též snažíme upevňovat svazky se svými spojenci, jmenovitě Srbskem, Bulharskem, Arménií a Řeckem, i přes všechny pokusy NATO o destabilizaci prostředí v jihozápadní Evropě.

DP: Je uznání Kosova snahou Spojených států o další oslabení Ruska, jeho spojenců a „neposlušných“ evropských států – jeho podporou etnického separatismu?

Osamostatnění Kosova je dalším krokem ve strategii NATO zaměřené na rozklad bývalé Jugoslávie a slovanského světa jako celku. Po znovusjednocení Německa bylo rovněž Československo a SSSR (jehož centrum tvořil svazek Ruska, Ukrajiny a Běloruska), rozděleno na menší části.

Tato politika podpory separatismu a autonomních států má ovšem další aspekt: dnešní Abcházie, ostrov Krym, Baskicko, Kurdistán a Bretaň rovněž usilují o vlastní samostatnost. Tento proces může finálně vyústit v rozpad maastrichtské Evropy a podkopat základy samotného NATO. Tento proces může mít své pokračování v USA a Kanadě, kde Aljaška, Kalifornie, Texas a Quebec se dožadují práva na nezávislost. Historie je věčným procesem změny typů a forem státu. V horizontu sta let bude

politická mapa světa na míle vzdálena její dnešní podobě.

DP: Představte nám prosím panevropské hnutí Synergies européennes. Je *Athenaeum* jeho autonomní součástí, má nějaké diference od jeho západoevropských poboček?

Synergies européennes je panevropským intelektuálním hnutím, jemuž předsedá náš přítel a stálý korespondent Robert Steuckers z Belgie. Ruské *Atheaneum* je nezávislá revue, kterou vydávám se svými kolegy: Anatolijem Ivanovem, polyglotem, překladatelem a zároveň veteránem ruského nacionálního hnutí, a Vladimirem Avdějevem, známým spisovatelem a rasovým badatelem.

Samozřejmě zde narážíme na rozdíly mezi námi a evropskými pobočkami vzhledem k tomu, že každá země má svoji vlastní historii a tradice. Nadto každý člen ruské pobočky má vlastní preference a priority: já osobně jsem ruským nacionalistou a panslavistou, Anatolij Ivanov chová sympatie k franko-románským zemím, zatímco Vladimír Avdějev je známým pro své progermánské sympatie. Avšak všichni fungujeme na bázi různosti forem a harmonické jednoty idejí.

DP: Představte nám prosím i Slovanský výbor. Kdy vznikl a kdo je jeho součástí?

Historie Slovanského výboru se datuje zpět do poloviny 19. století, kdy v důsledku růstu národněosvobozeneckých evropských hnutí (tzv. „Jaro národů“) se v Praze roku 1848 uskutečnil první historický kongres, na němž se shromáždilo více než 300 delegátů z bratrských zemí. To způsobilo nárůst slavjanofilských nálad po celém světě a následně byly uskutečněny podobné kongresy v Moskvě, Petrohradu a Bělehradu.

V sovětském období bylo toto kulturní a ideologické hnutí zakázáno a jeho vůdci potrestáni. Během války s Hitlerovým Německem však byly ideje panslavismu oživeny. Na konci války se i Stalin, především z diplomatických důvodů, nazýval slavjanofilem. Tato ideologie pak byla částečně realizována Josipem Brozem Titem.

Nová vlna panslavismu začala v 90-tých letech 20. století, kdy sovětští váleční veteráni zklamaní z rozpadu spojenectví států Varšavské smlouvy usilovali o vznik nových mezinarodních

organizací, jmenujme například Slavyansky Sobor (Slovanská rada) vedený válečným korespondentem Nikolajem Kikeshevem a Mezinárodní slovanský výbor, jemuž předsedá Jan Minář z České republiky. Sám jsem aktivním členem jeho ruské pobočky.

Od té doby se uskutečnilo několik důležitých mezinárodních kongresů a konferencí, konkrétně v Praze, Moskvě, Kyjevě a Minsku, přičemž mnoho podpory máme právě v Bělorusku, kde prezident Lukašenko prosazuje proslovanskou politiku. Na základě iniciativy mnoha aktivistů z ostatních slovanských zemí byl uspořádán festival umění a hudby.

Aktivity panslavistického hnutí probíhají v rozličných formách, v tomto ohledu je Rodovoye Slavyanskoye Vetche, jež jsme s Galynou Lozko založili, právě jednou z těchto jeho forem.

DP: Na závěr nám prosím řekněte, jaké jsou vaše další plány do budoucna?

Tento měsíc vydávám velmi podstatnou sbírku *The Native Gods* vytvořenou současnými slovanskými umělci, jež obsahuje na 230 barevných ilustrací, speciální slovník a můj úvod věnovaný historii pohanské tvorby v Rusku. Na jaře hodlám publikovat soubor projevů z konference Evropa a Rusko: Nové perspektivy (2007), jak jsem učinil i v roce 2006 po konferenci Budoucnost bílého světa. Rovněž tak připravuji speciální vydání našich novin *Slava!* věnující se konferenci v Bělehradě z r. 2007 a další vydání magazínu *Athenaeum*. Tyto materiály budou zčásti k dispozici na naší internetové stránce.

Celkově hodláme pokračovat v linii posilování našeho bratrství se slovanskými národy a spolupráci s celým bílým světem. Taktéž připravujeme další konferenci v Bulharsku, na niž jsou rovněž vítáni i případní zástupci z České republiky.

Jsme vždy připraveni na pozitivní a konstruktivní spolupráci v rámci dnešních zákonů a politické korektnosti, jež nezničí odvážné myšlení a skutečnou akci.

Ve jménu našich rodných bohů!

Slava!